

بمناسبت 8 مارس روز جهانی زن

تاریخ

8 مارس در راه است، روز جهانی زن، روز گرامیداشت مبارزه با هر گونه ستمی که بر زنان روا داشته می شود. تاریخ این روز را زنان کارگری که بیش از صد سال پیش در کارخانه های ریسندگی و بافندگی آمریکا برای احقاق حقوق خویش به مبارزه برخاستند تشکیل می دهد. کلارا زتکین یکی از زنان سوسیالیست و آزادی خواه پیشنهاد روز جهانی زن را در کنگره انترناسیونال دوم مطرح کرد، کنگره نیز روز 8 مارس را برای گرامیداشت خاطره مبارزه زنان کارگر نساج در آمریکا، بعنوان «روز جهانی زن» انتخاب کرد. زنان کارگری که در کارخانه ی ریسندگی و بافندگی آمریکا جان باختند، به عنوان روز زن اعلام کرد. از آن سالها به بعد، همه ساله میلیون ها زن و مرد آزادی خواه و برابری طلب در سراسر جهان، همه ساله در چنین روزی به خیابانها می ریزند و یا در اماکن عمومی گرد هم می آیند و ضمن جشن گرفتن این روز، انزجار خود را از قوانین، فرهنگ و آداب و رسوم زن ستیز مرد سالارانه اعلام می دارند.

برخلاف گرایشات لیبرالی در جنبش زنان که این جنبش را به روشنفکران و زنان طبقات بالا خلاصه می کنند و خواست ها و مطالبات زنان را تا حد خواست های لیبرالی طبقات بالا تقلیل می دهند، سوسیالیست ها باید در امر سازماندهی، آگاهگری و به میدان آوردن زنان کارگر و زحمتکش طبقات پایین کار مداوم و تلاش پیگیرانه ای را در پیش گیرند. اهمیت توجه به زنان کارگر (زنان خانه دار و شاغل) در این است که نه تنها آزار و ستم جنسی گریبان گیر آنان است بلکه در عین حال ستم طبقاتی نیز همچون هیولایی وحشتناک بر دوش آنان سنگینی می کند.

جمهوری اسلامی در این سالهای اخیر تلاشهای فراوانی را به عمل آورده است تا اذهان عمومی (به خصوص جنبش زنان) را از هدف اصلی خود منحرف کند. از جمله اینکه روز متولد شدن فاطمه زهرا را به عنوان روز زن انتخاب و یا فمنیسم اسلامی را در میان جنبش آزادی زنان رواج داد، اما نقطه جالب توجه اینجاست که مراسم های 8 مارس های سالهای گذشته نشان داده است که رژیم اسلامی علیرغم در اختیار داشتن وسایل

ارتباط جمعی عظیم و بمباران های تبلیغاتی در پیشبرد سیاست و نقشه هایش با شکست مواجه گشته است.

در روز 8 مارس باید زنان ستمدیده رساتر از همیشه ندای خود را به گوش جهانیان برسانند. البته اهمیت مبارزه با ستم علیه زن تنها بدین روز خلاصه نمی شود، بلکه چنین روزی می تواند اهرم مناسبی باشد جهت آگاهی و از خواب بیدار شدن جمعیت عظیم زنان و انسانهای آزاده تا به خود آیند و بر ضد هر گونه عمل زن ستیز و مرد سالارانه به مبارزه برخیزند.

این روز مبارزه با همه قوانین، فرهنگ و سنن مرد سالارانه است، روز مبارزه با تحقیر و بی حقوقی نیمی از جامعه است، روز مبارزه با هر گونه خشونت علیه زن است، روز مبارزه با فقر و گرسنگی ای است که قربانیان اصلی آن زنان و کودکان اند، روز مبارزه با هر گونه جنگ ویرانگر با هر بهانه ای است.

باید آن روز را به روز مبارزه با سرکوب، خفقان، اعدام، سنگسار و هر گونه بی حقوقی ای تبدیل کرد. در این روز باید زنان ستمدیده را به مبارزه ای پیگیرانه فراخواند و تربیون ها را در جهت پیشرفت و ترقی جامعه هدایت کرد.

رهایی زنان ستمدیده از طرفی در گرو آگاهی و تشکل مستقل خودشان، اتحاد با جنبش کارگری و در گرو سرنگونی نظام طبقاتی حاکم بر جامعه است. جنبش زنان نیز جدا از سایر جنبش های اجتماعی نیست برعکس با پیوند عمیق با جنبش کارگری، جنبش دانشجویی و سایر جنبش ها هم می تواند رادیکال تر و هم با قدرت و نیروی بیشتری به نبرد با استثمارگران دست بزنند. در واقع رهایی کامل زن در گرو رهایی از قید و بند نظام طبقاتی و مرد سالار است.

وظیفه ی همه زنان و مردان برابری طلب این است که دوش به دوش هم در پیش بردن این روز، در افشای ماهیت ضد انسانی و ارتجاعی اعمال زن ستیز و مردسالارانه، در آگاه کردن زنان کارگر بدون مزد (خانه دار) به حق و حقوق فردی، اجتماعی و اقتصادی خویش و در متشکل کردن زنان به دور آلترناتیو سوسیالیستی با تلاش خستگی ناپذیر و عزم و اراده ای راسخ نقش مهمی را ایفا کنند.